

Τα «μνημόνια», οι εκλογές και η προοπτική για το μέλλον

1) Έχω αποχωρήσει από το πα.σο.κ. για ιδεολογικούς και πολιτικούς λόγους από το Μάιο 2010.

Στην επιστολή αποχώρησής μου, υπογράμμιζα «εδώ και πολύ καιρό, οι αμφιβολίες, ενστάσεις και διαφωνίες μου για το χαρακτήρα και την πολιτική του πα.σο.κ. ήταν συνεχείς και έντονες.

Με την εκ μέρους της κυβέρνησης του πα.σο.κ. αποφασισθείσα πολιτική του «μνημονίου» και της δανειακής σύμβασης, αυτές οι αμφιβολίες, ενστάσεις και διαφωνίες επιβεβαιώνονται πλήρως: Το πα.σο.κ. έχει μεταλλαγεί οριστικά σε ένα νεοφιλελεύθερο μόρφωμα διαχείρισης της κρατικής εξουσίας από ένα κύκλο αξιωματούχων, που δεν έχει σχέση με τις κοινωνικές αναφορές και τον προοδευτικό χαρακτήρα ενός σοσιαλιστικού κόμματος.

Με την κυβερνητική πολιτική, οι διαχρονικές αξίες της εθνικής ανεξαρτησίας, της λαϊκής κυριαρχίας και της κοινωνικής απελευθέρωσης, που άλλοτε αποτελούσαν την προμετωπίδα του, ακυρώνονται στην πράξη και χρησιμοποιούνται ψευδεπίγραφα για την εξαπάτηση και τον εγκλωβισμό στις τάξεις του λαϊκών στρωμάτων.

Επομένως, η συνείδηση, οι αντιλήψεις και η μέχρι τώρα πολιτική πορεία μου, δεν μου επιτρέπουν να συνεχίσω να είμαι μέλος αυτού του μορφώματος».

2) Έκτοτε «κύλησε πολύ νερό στο αυλάκι», με την πολιτική της κυβέρνησης του πα.σο.κ. και στη συνέχεια της μνημονιακής συγκυβέρνησης να λαμβάνει χαρακτήρα βάρβαρης νεοφιλελεύθερης επιχείρησης

α) Σε πολιτικό επίπεδο: Η συγκρότηση και τα πεπραγμένα τόσο της κυβέρνησης του πα.σο.κ. όσο και της μνημονιακής συγκυβέρνησης καθιστούν προφανές ότι οι πολιτικές αποφάσεις λαμβάνονται ό χ ι από τις συντεταγμένες εξουσίες της ελληνικής πολιτείας αλλά, ερήμην του λαού, από εξωθεσμικά και εξωελληνικά κέντρα.

β) Σε οικονομικό επίπεδο: Το «μεσοπρόθεσμο ...», οι εφαρμοστικοί νόμοι, η απόφαση για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, το «μνημόνιο II», η νέα δανειακή σύμβαση κλπ οδηγούν τη χώρα σε οικονομική και πολιτική κατοχή, την ελληνική οικονομία σε κατάρρευση, το κοινωνικό κράτος σε ακύρωση, τους πολίτες σε φτωχοποίηση και την ελληνική κοινωνία σε διάλυση

γ) Σε επίπεδο κοινωνίας: Με αυταρχικές μεθόδους καταστολής, παραπληροφόρηση, συνεχόμενα εκβιαστικά ψευτοδιλήμματα, τρομοκρατία των πολιτών επιχειρείται η αποτροπή της, ενεργού παρέμβασης του λαϊκού παράγοντα, που εκδηλώνεται με πρωτοβουλίες πολιτών και παντός είδους κινητοποιήσεις

3) Το διακύβευμα των επικείμενων βουλευτικών εκλογών είναι κρίσιμο. Μέσω της ψήφου μας: Ή γίνεται αποδεκτή η πολιτική των μνημονιακών πολιτικών δυνάμεων, με συνέπεια τη μετατροπή του τόπου σε πολιτική, οικονομική και κοινωνική «έρημο». Ή ανατρέπεται αυτή η πολιτική και επιβάλλεται μία άλλη που να υπερβαίνει το παρόν σύστημα εξουσίας, απεγκλωβίζοντας τη χώρα από τα αλλεπάλληλα «μνημόνια» και διαμορφώνοντας μία πολιτική παραγωγικής ανασυγκρότησης που να ανταποκρίνεται στις ιδιαιτερότητες, στα συγκριτικά πλεονεκτήματα του τόπου και στην κοινωνική δικαιοσύνη, επιμερίζοντας δίκαια τα οικονομικά βάρη και τα οικονομικά οφέλη.

Αυτή η άλλη πολιτική μπορεί να στηριχθεί σε μία ευρεία συμπαράταξη κοινωνικών και των προοδευτικών πολιτικών δυνάμεων, που θα ανατρέψει τη

διαπλεκόμενη μνημονιακή συμμαχία του χρηματοπιστωτικού τομέα, των μεγάλων μέσων μαζικής ενημέρωσης και του δικομματικού πολιτικού συστήματος με τους πρόθυμους συμπληρωματικούς πόλους του και θα δίδει ελπίδα, διέξοδο και προοπτική, ιδίως στους νέους ανθρώπους.

Γιώργος Η. Παπαηλιού

Δικηγόρος-Διδάκτωρ Νομικής